

VILÁGPÓSTA

Új folyam, V. évf. 2. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2009. nyár



ÉLJEN JÉZUS SZÍVE A MI SZÍVÜNKBEN

MISSZIÓS IMAKÖZÖSSÉGEK – VERBITA BARÁTI KÖR – HÍREK A VILÁGMISSZIÓBÓL

2 Negyven éve pap Vince atya

P. Dinya Vince atya negyven éve éppen negyven éves volt, amikor az Egri Egyházmegye szolgálatára 1969. június 29-én pappá szentelték. Ez az ünnep igazi alkalom a hálaadásra, hiszen élete nem szűkölködött kalandos fordulatokban. 1950 januárjában úgy lett verbita, hogy valójában alig-alig tudta, mit is kíván tőle Isten, csak engedelmeskedett a hívó szónak. Ősszel beöltözött, pedig már törvényben fogadták el a rendek feloszlását, de ez sem vette el a kedvét. Jászberényben kerésként dolgozott a ferences kolostorban, ahol akkoriban az elüldözött idős nővérek kaptak szállást. Ők ajánlották Vince atyának, hogy tanuljon tovább, így jutott el a papszentelésig. Káplánként működött Geszteréden, Taron, Nyírbátorban és Újfehértón, plébánosként Dombrádon és Füzesabonyban. 1984-ben, amikor már érezhetően enyhült a pártállami diktatúra szorítása, a római rendfőnökség en-

gedélyével négyen az egykori növendékek közül titokban noviciátust kezdtek P. Szántó János vezetésével. Természetesen nem a ma is szokásos, szigorú feltételekkel, hanem havonta találkoztak novíciustestületükkel, aki a szűkös lehetőségek ellenére mégis megpróbálta feltárni számukra a társaság gazdag lelkiességét. Igazi noviciátusuk azonban az élet volt, novíciustestületük pedig a hűség. Így tettek első fogadalmat 1985-ben, örök fogadalmat pedig 1988-ban.

Vince atya 1994-ben tért vissza rendi keretek közé, azóta is a kőszegi Szent Imre Misszióház közösségét szolgálja.



Tóth Zoltán SVD



*Fájdalommal ért bennünket
P. Becherer András atyánk halála.
Rendtestvérünk május 7-én
rövid szenvedés után
adta vissza lelkét Teremtőjének
a székesfehérvári papi otthonban.*

Német ajkú családban született 1931. október 21-én a bácskai Hódságon. Bácska visszacsatolása után édesapja magyar katonaként orosz hadifogságba esett és évekig raboskodott a Szovjetunióban. Miután a szerb partizánok 1944-ben bevonultak falujukba,

Az örök világosság fényeskedjék neki!

elkezdődött a rémuralom: százakat végeztek ki, a többieket pedig kivétel nélkül internálták. A foglyok nagy része fertőző betegségekben meghalt, így András atya kishúga is. Végül politikai nyomásra a katonaság hagyta, hogy a foglyok Magyarország felé szökjenek, a magyar határőrök pedig szemet hunytak a menekülők láttán. Így települt András atya is édesanyjával Magyarországra, ahová később édesapja is megérkezett a hadifogságból.

1947-ben Kiskunfélegyházán, a Szent István Misszióházban folytatta tanulmányait, rá egy évre pedig megkezdte a noviciátust. 1950. augusztus 15-én tett fogadalmat. A pannonhalmi bencés gimnáziumban fejezhette be a gimnáziumot. Mint politikailag megbízhatatlan háromnegyed évig munkaszolgálatos katonaként szolgált, de később, az 1953-as Nagy Imre-féle enyhülés következtében a fegyveres erőkhöz került. Leszerelése után a Váci Egyházmegye kispapja lett az egri sze-

mináriumban, így tett örök fogadalmat 1959-ben. 1960-ban szentelték pappá.

Összesen 36 évig működött egyházmegyes szolgálatban Pécelen, Csongrádon, Kiskunfélegyházán, Fülöpjakabon, Peregen és Kiskunlacházán, ahol templomot is épített.

A rendszerváltozással ő lett az első legális magyar verbita tartományfőnök (1989–92), ő jegyeztette be a társaságot hivatalosan 1989. december 8-án. Először a kőszegi bencés házban lakott, majd néhány évig a kispapok prefektusa volt Budatétényben. Ezután a kőszegi Szent Imre Misszióházban működött, melynek egy ideig rektora is volt.

Mosolygós, csodálkozó kék szeme hiányozni fog nekünk, ahogy alázatos, békés természete is. A Jóisten jutalmazza meg az örök boldogsággal mindenkire kiterjedő szeretetét!

Tóth Zoltán SVD

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele

E-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu

Ingyenes, katolikus kiadvány,

fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: P. Juhos Ferenc SVD tartományfőnök

Főszerkesztő: Szerdahelyi Csongor

Tördelés: Bukovszki Antal • Korrektor: Rochlitz Bernadett

Rendi konzulens: Burbela Gergely SVD

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,

tel.: 06-1-424-5668 vagy 06-30-418-9196

A szerzők gondolatai

nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Nem kért kéziratot, fényképet nem küldünk vissza.

Nyomás: D-Plus Kft., 1037 Budapest, Csillaghegyi út 19-21.

Felelős vezető: Németh László ügyvezető

ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel a verbita missziókkal

P. BURBELA GERGELY SVD: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,

tel.: 06-1-424-5668 vagy 06-30-418-9196

TÓTH ZOLTÁN SVD: 9730 Kőszeg, Park u. 1., tel.: 06-94-562-205

Adományok, miseszövetségi befizetések:

11600006-00000000-12713314

Kérésre küldünk csekket, adóigazolást!

Levél Argentínából

Az ifjúsági klub remekül beindult. A fiatalok jönnek, különösen azóta, hogy sikerült bérelnünk egy biliárdasztalt, ami nem várt sikerrel működik. Nem is gondoltam volna, hogy ennyi biliárdtehetség van köztünk. Egyébként a pingpongasztal is remek, csak a labdák fogynak túl gyorsan. A biliárdasztal egy pezős pénzérmével működik. A tulajdonos havonta egyszer jön a perselyt üríteni, amelyhez természetesen csak neki van kulcsa. A bevételen pedig fele-fele arányban osztozunk. Így már volt is némi nyereségünk, amiből tudtam venni két energiatakarékos izzót, ugyanis addig 250 wattos izzókat használtunk.

A karitás épületét is lassan tető alá hozzuk. Időközben a mérnök is bekapcsolódott a munkába a plébánossal együtt. Én általában a kőművesekkel tartom a kapcsolatot, most épp az ablakokat kell beszerezni. Igazi csapatmunka.

Most, a hétfvégen száz csirkét sütöttünk, vasárnap délben jönnek érte, akik venni akarnak. Jegyek segítségével történik az eladás. Így vasárnap reggelre már tudjuk, mennyit adhatunk el jegy nélkül. Ha mind a százat eladjuk, akkor átszámítva hatvanezer forint hasznunk lesz, ami fedezi a kőművesek négy napi bérét. Vagy vehetünk belőle három tetőbádogot, amiből összesen húsz darabra van szükség. Itt a faluban ez bevett formája a pénzgyűjtésnek.

A *Világposta* múlt számában az egyik képen egy kápolna volt látható egészen kicsi padokkal. Ezeket is lecseréltük már rendes templomi padokra, mert egy fűrésztelepes adományozott nekünk kétszáz deszkát, amiből egy



közeli asztalos jutányos áron remek padokat készített. Érdekes, hogy egy ilyen apróság mennyire megváltoztatja a kápolna légkörét!

Az itteni épületek egyszerűek. A falakat egysoros téglából rakják, majd belülre vakolat kerül. A szubtrópusi klíma miatt ugyanis nem szükséges a hőszigetelés, és a téli fűtésre sem kell gondolni. Sőt, inkább az a fontos, hogy legyen az épületben elegendő ventilátor. Minden templomban vannak ventilátorok, ami nekem az első időkben szokatlan látvány volt. Miután azonban végigizzadtam néhány szentmisét, rögtön igazat adtam az ittenieknek.

Kedves barátaim! Várom kérdésiteket, mert lassan kifogyok a mondanivalóból. Hálás szívvel köszönöm eddigi adományaitokat és imáitokat is! Isten áldjon benneteket!

P. Varga János SVD – janos68@yahoo.com.ar

SEGÍTHETJÜK JÁNOS ATYA MISSZIÓJÁT

Aki szívesen támogatná Varga János atya munkáját, az Isteni Ige Társasága Missziós Titkárságának csekkjén teheti meg. Kérjük, a közlemény rovatban mindenképp tüntesse fel: **Argentína**.

Bankszámlaszámunk: 11600006-00000000-12713314

A projektről P. **BURBELA GERGELYNÉL** lehet érdeklődni a 30/418-9196 telefonszámon vagy a verbita@verbita.hu e-mail címen. Missziós Titkárság, 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.

A legkisebb adományt is hálással köszönjük János atya és hívei nevében is.

Jézus Szíve oltalmában



Az egyház 1875. június 16-án ünnepelte az Alacoque Szent Mária Margit által a Szent Szívről kapott kinyilatkoztatás 200. évfordulóját. *Arnold Janssen* élve a lehetőséggel, önmagát, első munkatársait, valamint megalapítandó művét a Szent Szív oltalmába ajánlotta, a pogányok megtérítésének szándékával. Ugyanazon a napon *Arnold* aláírta az adás-vételi szerződést, melyből „kinőtt” az első missziósház. Az új intézmény is a Legszenőbb Szív nevet kapta. *Páter Blum* ezt a napot az Isteni Ige Társasága születésnapjának nevezi.

Vivat cor Jesu in cordibus hominum (Éljen Jézus Szíve az emberek szívében) – ez volt a társaság első jelmondata. *Arnold* később módosította: *...in cordibus nostris* – a mi szívében. A missziósház megszentelésekor kitette a jelmondatot a homlokzatra. A társaság első éveiben ez a kijelentés köszöntéssé vált. Amikor *Anzerrel* együtt leteszi első fogadalmát, 1876. június 16-án e szavakat mondta: „Uram, arcod előtt fekvő, Jézus Legszenőbb Szívének tiszteletére fogadom..., minden imát, tettet és fájdalmat és érte minden érdemet neked adok, csak hogy teljesülhessenek Jézus Szívének óhajai, főleg a pogányok országaiban... Jézus legédesebb Szíve, légy az én szeretetem!”

Szorgalmazta az első péntek megünnepeését. Ekkor a papoknak a szentmisét Jézus Szíve tiszteletére kellett ajánlani, és a többieknek ebben a lelkületben kellett a szentáldozáshoz járulni. A reggeli szentmise különösen ünnepélyes volt, egybekötve az áldással és Jézus Szíve-könyörgésekkel, este pedig ünnepélyes ájtatosságot tartottak. Jézus Szívének napja parancsolt ünnep volt a társaságban. 1885-ben az alapszabályban Jézus Szent Szívét nevezi meg a társaság patrónusának. Először az volt a szándéka, hogy a rendtagok ruhája piros lesz, végül azonban a pirossal varrott cingulus mellett maradt, emlékéül a vérnek, melyet az isteni szív irántunk kiontott.

Éljen Jézus Szíve a mi szívében! Szép nyarat, jó pihenést!

P. Juhos Ferenc SVD, tartományfőnök

4 Hé, Rám! Ó, Istenem!

Magyar papok Indiában

Ez év januárjában tíz magyar pap – egy bencés szerzetes, egy teológiai tanár és hét plébános *Benvin Madasery Sebastião* verbita atya vezetésével három hetes missziós zárandoklaton vett részt. Budapestről Delhibe, India fővárosába érkezünk, ezt követte Indore, ahol *Chacko* verbita püspökkel meglátogattunk több missziót, majd Mumbaiba (Bombayba) utaztunk, ahol egy óriási, 1,7 millió ember lakta szegénynegyedbe is elmenünk. Nagyon érdekes volt Goa állam felkeresése, ami 1961-ig portugál gyarmat volt. Itt van eltemetve Xavéri Szent Ferenc, akinek a sírjánál misézhattünk a Bom Jesu-bazilikában. Végül pedig Sebastião atya szüleinek voltunk a vendégei Kerala államban, ahol a Szent Tamás-hegyre zárandokolva az apostol lábának lenyomatánál mondtuk el hálaadó imánkat.

Induláskor a repülőtéren megkérdeztem Sebastiónt, hogy miért akar bennünket elvinni Indiába? „Hogy lássátok a valóságot!” – válaszolta. „Mi a valóság?” – kérdeztem vissza. „Hát azt majd meglátjátok!” – felelte mosolyogva.

Mit láttunk a valóságból? Európai ember számára felfoghatatlan szegénységet, de mégis boldog embereket. A régmúlt idők kultúráinak csodálatos épületeit, ugyanakkor tákolmányokból kimászó, végtelenül egyszerű arcokat. Nagy világvallások jelenlétét, sokszor vérre menő ellentéteiket, mellette katolikus iskolákat, ahol vidáman együtt énekelnek, táncolnak a gyerekek, mindegy, hogy milyen vallásúak. Súlyos betegséget hordozó emberek mély hitét és állapotuk türelmes elfogadását. A kisebbségben élő katolikusok hiteles, imádságos tanúságtevő jelenlétét.

Szenvedélyem a fotózás, ilyen szempontból India paradicsomnak számít. Utunk elején Delhiben volt egy meghatározó élményem. Száz méteren belül száz téma kerül az ember elé. Ez alkalommal nemcsak a téma került elé, hanem egy kő is, amibe elbotlottam és hatalmasat estem. Nem sokkal ezután korra, nemre való tekintet nélkül legalább tíz ember szaladt oda hozzám, felsegítettek, porolták a nadrágomat, aggódó figyelmességgel kérdezték, nem ütöttem-



e meg magamat, ne hívjanak-e orvost, nem tört-e el valamim. Ez is India! Az emberek figyelnek egymásra.

Természetesen a sok élmény között katolikus papok számára nagyon fontos volt arra a kérdésre is választ kapni, milyen az egyház Indiában? Egyik résztvevő atya fogalmazta meg legjellemzőbben, amit valamennyien tapasztaltunk: „A hívek előhozták belőlem a papot.” Mit is jelent ez? Több alkalommal találkoztunk nagyon súlyos betegekkel (leprásokkal, rákosokkal, mozgásszervi károsodást szenvedettekkel), akik mély hittel kérték a személyes imánkat, kérték, hogy tegyük rájuk a kezünket, és mindezt azzal a reménnyel élték meg, hogy a papságunkból fakadó krisztusi jelenlét kegyelméből ők is részesednek. Én is úgy éreztem, hogy jelen volt a gyógyulás ajándéka, az ő hitük engem biztosan gyógyított. Külön érdekesség, hogy több olyan atyával is találkoztunk, akik papságuk mellett a testi gyógyítás adományát is gyakorolják. Az egyik verbita például országos hírű fogorvos, egy plébános pedig kitanulta a lábmasszázs tudományát. Belegondolva a magyar viszonyokba, megkérdezné valaki: Hová mész? – Megyek a paphoz kihúzatni a fogamat, vagy megyek az atyához lábmasszázsra...

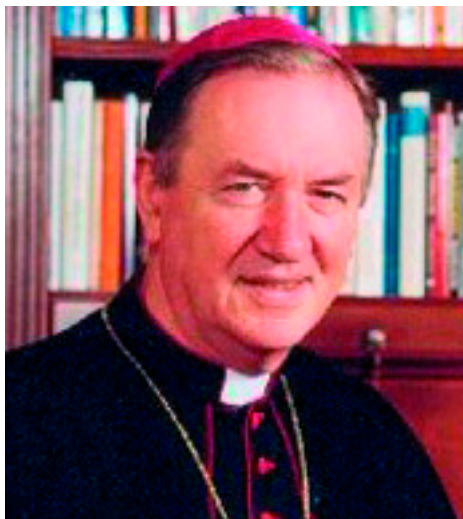
India gazdasága hihetetlen mértékben fejlődött az elmúlt tíz év alatt. A számítógépiparban India az elsők között szerepel. Repülővel minden indiai állam megközelíthető, de nagy gondot fordítanak az úthálózat fejlesztésére is. Persze európai ember számára azért elég furcsa, hogy az autópályára felhajthatnak a háziállatok, valamint a forgalommal szembe is jönnek kerékpárosok. Izgalmas kérdés, hogy tudja megőrizni az ország a hagyományos szellemi, vallási, kulturális értékeit. Tud-e majd ellenállni a gazdasági fellendülésből fakadó jóléti állam kísértéseinek.

Delhiben ellátogattunk India legfőbb nemzeti szimbólumához, a Rádzsgháthoz, ahol *Mahatma Gandhi* holttestét elégették. A komor fekete gránitlapra az utolsó szavait írták: „Hé, Rám! Ó, Istenem!” Úgy gondolom, hogy beszámolómat én is ezzel a mondattal fejezem be, ebben bennfoglaltatik az aggodás, a hála, a szépség, minden, ami a világunkban fontos! Hé, Rám!

Bodor György, plébános



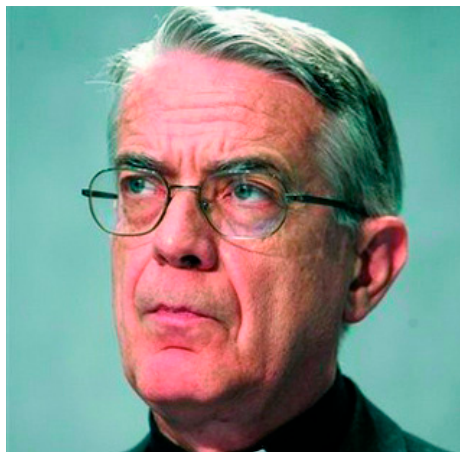
■ **DUBLIN, Írország (CNS)** – Az ír plébániákon nőtt a szentmisék látogatottsága a recesszió óta. Számos ír plébánia jelentette, hogy nőtt a szentmisék látogatottsága az elmúlt hónapokban, közülük néhánynál ez a harminc



százalékot is megközelítette. *Joseph Duffy* (képünkön), az észak-írországi Clogher püspöke azt nyilatkozta, nem csak az idősebb emberek látogatják a miséket nagyobb számban. „Igen sok fiatal család is, akik eddig hiányoztak a templomokból, most visszatér” – mondta Duffy püspök. „Ez nemrég kezdődött el, az emberek kiéheztek az erkölcsi és a lelki értékekre.” A példátlan növekedés korszaka után Írország gazdasága az utóbbi hónapokban nehéz helyzetbe került. A kétmilliós munkaerőpiacon naponta átlag ezer ember veszíti el az állását. „Sokan életükben először élnek át mély válságot” – mondta a főpásztor. – „A gazdasági összeomlás irama igen gyors volt, ami megállásra és gondolkodásra készteti az embereket. Ez mutatkozik meg a templomokba való visszatérésben.”

■ **VATIKÁNVÁROS (CNS)** – A kapzsiság okozza a gazdasági válságot. A kapzsiság a gyökere minden rossznak és forrása a jelenlegi gazdasági világválságnak, mondta XVI. Benedek pápa. A kapzsiság sugallja nekünk, hogy a birtoklás a legfőbb jó az életben, mégis a kapzsiság torzítja el az anyagi javak értékét és teszi tönkre a világot – hangsúlyozta a Szentatya az április 22-i általános kihallgatáson.

■ **VATIKÁNVÁROS (CNS)** – A belga tiltakozás a pápa óvszerről szóló felszólalása ellen „zavart kelt”. A belga parlament döntése, hogy hivatalos tiltakozással él XVI. Benedek pápa megjegyzése miatt, melyet az óvszer használatára az AIDS megelőzését illetően tett, „zavart kelt” – fogalmazott a vatikáni szóvivő. „Magától értetődő, hogy minden demokratikus államban



a Szentatya és az egyház kifejezésre juttathatja saját álláspontját és intézkedéseit” az emberi személyt és az egyén morális felelősségét illetően, mondta *Federico Lombardi* (képünkön). „Az egyház széleskörű tapasztalata az oktatás és egészségügy terén, különösen a

szegény országokban oly egyértelmű, hogy nincs szükség bizonyítékokra vagy magyarázatokra.” Lombardi szerint érdemes volna megvizsgálni, hogy a belga parlament „kellő figyelemmel és komolysággal” reagált-e arra, amit a pápa valóban mondott, vagy a parlament ehelyett olyan kijelentésekre reagált, amelyeket már a média manipulált, amelyek olyan szűrőn jutottak át, amely „nem volt objektív és kiegyensúlyozott”.

■ **SAO PAULO, Brazília (CNS)** – Sok gyilkosság történik a földért **Amazóniában**. Braziliában a földért folytatott küzdelemmel kapcsolatos gyilkosságok 70 százalékát tavaly Amazóniában követték el. A brazil püspökök éves közgyűlése idején kiadott jelentés megjegyzi, hogy a legtöbb gyilkosság Para államban történt, ahol 2005-ben *Dorothy Stangot*, a Notre Dame de Namur nővérek egyikét is lelőtték. A 2008-ban regisztrált, a föld körüli viták következtében elkövetett 28 gyilkosság közül 5 az említett államban történt. Itt a nagy földbirtokosok és a parasztok évtizedek óta küzdenek egymással a földért és a föld használatáért.

■ **TOLEDO, Spanyolország (CNA)** **Isten- és emberellenes az abortusz-törvény.** Az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció prefektusa, *Antonio Canizares* bíboros bírálta a spanyol kormány azon tervezetét, hogy az ország abortuszra vonatkozó törvényeit kibővítsé, mondván, hogy „ez az ember ellen is, nem csak Isten akarata ellen vét”. „Nem utasíthatjuk vissza Krisztust újból, akiben minden szeretet, minden igazság és az ember minden nagyszerűsége megtalálható, amit tisztelni kell” – mondta az érsek.

■ **JUBA, Szudán (CNA)** – Új katolikus egyetem Szudánban. A *Sudan Tribune* arról számolt be, hogy az új egyetem a második Jubában, a félig autonóm régió fővárosában, amely lassan talpraáll a több mint húsz évig tartó polgárháború után. A hallgatók a múlt hónapban már megkezdték a tanulást. Az egyetemet *Mary Kiden Kimbo*, a Dél-Szudáni népjóléti miniszter avatta fel.

MISSZIÓS ADOMÁNYOK

A Missziós Titkárság a missziós öntudatképző „intézményi” mivoltán túl segélyszervezet is, amely lehetőséget kínál és ezzel együtt felelősséget vállal azért, hogy segítsünk azoknak a társadalom peremére szorult embertársainknak, akiknek sorsa sokszor csak a hírműsorok egy-egy nehézségekről beszámoló tudósításának a témája. Sokaknak a mindennapi élelem is ajándék. Segíthetünk nekik, hogy ne csak a megélhetési nehézségek kössék le figyelmüket. A legkisebb adományt is **HÁLÁSAN KÖSZÖNI** a verbita Missziós Titkárság,

BURBELA GERGELY SVD atya

a 30/418-9196, vagy a 94/562-205 (munkanapokon 9–11 óra között) telefonszámon,

e-mail: verbita@verbita.hu

Számlaszámunk: 11600006-00000000-12713314

Kérésre tájékoztatást, csekket, adóigazolást küldünk.

6 Zarándokúton II. János Pál nyomában

A verbiták által szervezett április 22. és 26. közötti lengyelországi zarándoklaton számos magyarországi, felvidéki és lengyelországi helységről vettünk részt. A csoport kísérői *Juhos Ferenc* tartományfőnök és *Burbela Gergely* missziós titkár voltak.

Első úti célunk: Kalvaria Zebrzydowska. Átlépve a magyar határt az autóbusz kényszerpihenőt tartott a vidám csoportnak. A mintegy négy órai várakozás sem volt unalmas, hiszen imádkozással és imádsággal telt.

Kalvaria Zebrzydowska Lengyelország egyik leglátogatottabb zarándokhelye. Évente egymillióan keresik fel. A kálváriai szentély a krakkói érsekséghez tartozik, és a Lanckoronka, valamint a Zar-hegy oldalában helyezkedik el. A szentély őre és kegyura, *Mikolaj Zebrzydowski* az alapítólevelet, amely az épületegyüttest a ferencesek tulajdonába adta, a krakkói várban 1602. december 1-jén írta alá. Az esti megérkezés után az Angyalos Boldogszony barokk stílusú bazilikában szentmisével zártuk az első napot. Szálláshelyünket a ferences kolostor kényelmes szobái biztosították.

II. János Pál pápa szülővárosa, Wadowice volt a következő állomás. Személyét nem csak nemzete, de a világ hívő embereinek sok millió táborára is szívébe zárta. A „mi pápánk” – így marad meg a lengyel nép emlékezetében a sokak által rajongva szeretett Szentatya. Szülőháza, mely ma múzeum, látogatók sokaságát fogadja a világ minden tájáról. Tekintélyt parancsoló, kedves egyénisége, szelleme kísért bennünket teremről teremre.

Krakkónak, az ország legszebb városának legnevezetesebb épülete a

Wawel, a királyi vár. A történelem viharos századai ellenére büszkén áll fenséges tornyaival, falaival. Idegenvezetőnk jóvoltából sok érdekességet tudtunk meg történetéről, az itt eltemetett személyiségekről. Szent Hedvig (Jadwiga) királyné, *Nagy Lajos* kirá-

vendéglátóhelyek színes forgataga csalogatott bennünket. Utcai árusok, népi viseletbe öltözött zenészek ritmusos szórakoztató muzsikája különös hangulatot varázsolt. Az egész napos program bepillantást adott a város történelmébe, kultúrájába, szokásaiba.



lyunk leánya már fiatal korában idekerült. *II. Jagelló Ulászló* litván fejedelem hitveseként a nemzet hittérítője lett. Adományozó lelkülete az Isten szeretetében, mély vallásosságában gyökerezett. Megalapította a krakkói egyetemet, majd kolostorokat is. Nyughelye a székesegyház, ahol a magyar zarándok is tiszteleghet emléke előtt.

Báthory István lengyel király és erdélyi fejedelem szarkofágja a Wawel kriptájában található, ahol zarándokcsoportunk elénekelt a székely himnuszot. Krakkó óvárosában a főterén megnéztük a posztócsarnokot és a Mária-templomot. A hangulatos téren

A krakkói irgalmasság bazilikában előadást hallgattunk Szent Faustina Kowalska nővérről, aki az isteni irgalmasság világszerte ismert apostola. A bazilikában található magyar kápolnában megcsodálhattuk a gyönyörű mozaikablót a magyar szentekről, boldogokról. Zarándokutunk innen Szent Kinga nyomdokain haladt tovább. Sary Sacz városában kapott végső nyughelyet *IV. Béla* királyunk szent életű leánya. Következő szálláshelyünk a Lengyel-Tátra fővárosában, a festői Zakopanében volt.

Vízi túrán is részt vettünk a Dunajec folyón. A 18 kilométeres tutajozás ragyogó időben, csodálatos tájakon több mint két órán át tartott. A főként magasodó hegyek, a folyó mentén kerékpárúton integető turisták, a sokféle örökzöld növény együttesen lelki megnyugvással töltött el bennünket. A guralok népi viseletbe öltözve vezették tutajainkat a szebbnél szebb tájakon.

Zarándoklatunk utolsó napjához érkezve rengeteg élménnyel gazdagodva indultunk haza Budapestre.

Mészáros Ágnes



Isten országa köztetek van

Somos László plébános meghívására missziós papok és kispapok, nővérek és világiak négy csodálatos napot töltöttünk Kaposfőn március 5. és 8. között. Érkezésünket a családok türelmetlenül és kíváncsian várták, főleg azért, mert házuk küszöbét más földrésről érkező emberek léphették át. Nagyon sok szeretetet kaptunk tőlük, ami főleg a búcsúzás nehézségében mutatkozott meg.



László atya, kaposfői plébános és a verbiták Baglyoson, a cigánytelepen

Missziós munkánk több településre is kiterjedt: Kaposmérő, Bárdudvarnok, Nagybajom, a kaposvári katolikus iskola és nem utolsósorban Baglas voltak azok a helyek, ahol megfordultunk e rövid idő alatt. Különböző előadásokkal, imákkal, énekléssel és szentmisékkal tettünk tanúságot Istenről és a hitünkről.

Nagy élmény volt számomra, hogy egy-két órát „Isten országában” tölthettem a baglasi száz fős cigánytelepen.

Ott konkrét és valós tapasztalatom volt, hogy Isten jelen van közöttünk. Olyan emberekkel találkoztunk, akik szeretetre, mosolyra, simogatásra vágytak. Az elhagyatott, meggyötört Jézussal találkoztam, aki azt mondta: itt vagyok, hajolj le hozzám, szeress, és ne utalj engem! A „dzsungeli misszió”, amiről mindig álmodtam, ott volt Baglason. Csodálattal és elismeréssel fi-

gyeltem László atyát, aki olyan jól érzi magát a helyi közösségben. Egy mondatát mélyen elraktároztam a szívemben, és azt hiszem, ott fogom mindig őrizni. Így hangzik: „Ha személyesen találkozni akarok Jézussal, kimegyek Baglasra”.

Amikor Jézus mennybemenetele előtt azt mondta tanítványainak, hogy „menjete el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot”, szerintem arra is gondolt, hogy oda menjünk, ahova nem szívesen mennénk: szeméttelpekre, eldugott utcasarkokra... Nyitottság, bátorság és szeretet, ezt tanultam meg a nagybőjti missziós hétvégén.

Büszkén és boldogan mondhatom, hogy láttam „Isten országát”, és jártam benne. Az a vágyam, hogy minél hamarabb visszatérjek ide vagy egy hasonló helyre, hogy Jézusnak segítsek!

Hurgoi Sándor SVD

A misszió nem áldozat, hanem kiváltság

Verbita szokáshoz illően nagybőjtben idén is megtartottuk ifjúsági missziós lelki- gyakorlatunkat. Újdonság volt, hogy a hazánkban megtelepedett missziós nő-



vérek is szerveztek lelkigyakorlatot lányok részére március 13. és 15. között a budatétényi Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban.

A kőszegi Szent Imre Misszióházban március 20. és 22. között mi, verbiták húsz fiú részvételével tartottunk triduomot. A fő hangsúly természetesen a misszió volt. Ahogy a lelkigyakorlat jelmondata is felszólít mindnyájunkat: A misszió nem áldozat, hanem kiváltság.

A fő elmélkedésekben *Eli* atya segített nekünk átgondolni: mindannyian úton vagyunk Jézus felé, így fontos, hogy lassan megtaláljuk a

célt, magát Krisztust. Egyik fő gondolat, mely végigkísért minket: hol tartok én az úton? Az elmélyüléshez segítséget nyújtottak a személyes, mély tanúságtételek. Kezdvé *Gyula* atya kalandos plébániai missziós életével, majd egy házaspár, *Wild Tamás* és neje tettek tanúságot életükről. Végül *Sándor* testvérünk, aki missziós kispap, elmesélte, hogyan talált rá a hivatására.

Azt hiszem, hogy nem csak a résztvevők számára, de nekünk is nagy megerősítés volt újra átgondolni hivatásunkat, és hálát adni mindenért. Ahogyan az első misszionáriusunk, Freinademetz Szent József is felszólít bennünket, úgy éljünk napról napra: a misszió nem áldozat, hanem kiváltság.

Szabó Alex SVD



Fiatalok, hogyan missziózzunk?

Ifjúsági Világmissziósok

Az idén januárban alakult ifjúsági csoport nem véletlenül kapta a nevét: Ifjúsági Világmissziósok (IVM). Talán mindenki szemében felcsillan a remény, hogy vannak még olyan fiatalok, akik a misszióra is gondolnak.

A csoport megalapításának gondolata is a misszióból fogant, amit a verbiták folytatnak Magyarországon. Minden évben megszervezik a nyári táborokat, az őszi világmissziós ünnepet és az évközi ifjúsági virrasztásokat, melyek jó lehetőségek arra, hogy az ifjúság találkozzon. Rendjük vidám, fiatalos lendülete vonzza a fiatalságot.

A legkülönbözőbb helyekről jönnek a fiatalok, így nevelőintézetből és keresztyén nagycsaládból is, az ország minden pontjáról. Tartják egymással a kapcsolatot. Alig várják már a nyarat, hogy újból együtt lehessenek. Így jött a gondolat, hogy havonta összegyűljünk.

Az IVM nemcsak arra ad lehetőséget, hogy hasonló gondolkodású fiatalok együtt legyenek, mint más közösségekben, hanem a misszióra is. Az ifjúsági virrasztás is olyan hatásos volt, hogy után három lakásotthonból jött fiatal részt vett az ifjúsági csapattalálkozáson. Örültem, hogy jól érezték magukat, és remélem, egyre többen jönnek majd.

Akik nem feltétlenül vallásosak, azok is megnyílnak a missziósok felé, mert érzik a feltétel nélküli, önzetlen szeretetet egymás iránt. Ez hiányzik a mai világból. Próbáljuk elütni az időt olyan helyeken (játékszobákban, kocsmában, más szórakozóhelyeken) és túlélni az életet olyan társaságban, ami lehűz. Érezzük az egésznek a felszínességét és legbelül az ürességet. A fiatalok igénylik a társaságot és szük-

ségük van a közösségre. Ez a csapat a szeretetre alapoz, az egymás felé fordulásra. Segítünk másoknak is megtalálni az igazi életet. Mi pedig, akik már rátaláltunk, egymást erősítjük az előrehaladásban.

Minden hónap utolsó vasárnapján délután két órakor találkozunk a verbiták lelkigyakorlatos házában. Januárban, az első összejövetelünkön harmincan voltunk, és azóta is gyűjtjük a fiatalokat. Nagyon jó érzés, hogy akik már voltak ilyen találkozáson, hozzák magukkal a barátaikat, ismerőseiket.

Együtt imádkozunk, közben sokat éneklünk, megbeszéljük az aktuális feladatokat, bibliamegosztás és egy tízed missziós rózsafüzér is része a programnak. Ezután zenés szabad programot szoktunk szervezni, például tánccházatot, amit egy tánctanárral csapattagunk tart. Nagyon jó hangulatú minden egyes alkalom. Aki még tovább szeretne maradni, 5-től szentségimádás van, majd 6 órától zenés mise és utána missziós előadás. Nagyon sokan végig ott vagyunk, mert akkor egy egész napot tölthetünk együtt.

Jó megtapasztalni, hogy a fiatalok lelkesek és segítik a jó közösség kialakulását. Először egy erős magot kell alkotnunk, hogy utána misszióba tudjunk menni. Világmisszió a célunk, ezt építjük fel folyamatosan a hétköznapi misszióval. Látjuk azonban, hogy Magyarország tényleg missziós területté vált, itt kell cselekednünk hazánk megújulásáért. A nemzetiségi kérdések, a sok hajléktalan és az erkölcsi szint lesüllyedése megoldásra váró problémák.

Jelszavunk és együttléteink záróéneke: „Indulj és menj, hirdesd szavam!”

Érdeklődni, jelentkezni lehet:
kisskinga89@yahoo.com e-mail címen.

Kiss Kinga



Salamat po

Nepomuki-osztály a verbitáknál

Zajos, hangoskodó, nevetgélő társaságként érkeztünk február utolsó hétvégéjén a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házba a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium végzős osztályaként. Már negyedik éve járunk közös lelki gyakorlatokra minden évben, karácsonykor és nagyböjtben. Mindegyik lelki gyakorlat adott valami újat, valami mást, de igazi, osztály szintű élményt nem nyújtottak.

Ismeretlen világba csöppentünk. Olyan helyre, ahol nincs rohanás, ahol az emberek mosolyognak, ahol találkozhatunk Istennel.

Könnyek és mosolyok, sírás és kacagás, vidám énekek, mókás táncok, őszinte tanúságtételek, meghitt beszélgetések, a találkozás csöndje.

Néha elfogynak a szavak, és hiába szeretnénk, nem tudjuk leírni mindazt, amit átéltünk.



Így nem csoda, hogy nem töltött el minket nagy lelkesedéssel a hír, lelki gyakorlat lesz. A hozzáállásunk azonban pillanatok alatt megváltozott, amint megérintett a verbiták lelkülete, a barátságos fogadtatás, a kényelmes szobák, az otthonos légkör. Éreztük, hogy szeretettel vártak minket.

Talán először valósult meg, hogy a mindig zajongó osztály öt percnél tovább képes volt csöndben maradni, hogy úgy tudtunk egy szívvel énekelni a miséken, hogy a kápolna falai is belemerengtek, hogy őszinték tudtunk lenni egymáshoz, hogy olyanok sírtak egymás vállán, akik beszélgetni is csak

ritkán szoktak. *Angéla* testvér és *Gergely* atya segítségével olyan új dolgok részesei lehettünk, amiről eddig tudomásunk sem volt, *Lurdutól*, *Gábertól*, *Pétertől* és *Ágicától* olyan őszinte tanúságtételeket kaptunk, amire nem is számítottunk, *Seba* és *Lawrenc* előadása pedig olyan szívből jövő volt, hogy nem is sejtettük, így is lehet önmagunkról beszélni.

És hogy milyen érzésekkel jöttünk haza? Más emberek lettünk, mert máshogy látjuk a világot. Valami mindannyiunkban megmozdult – valakiben kicsit, valakiben nagyon.

Bizonyosak vagyunk abban, hogy a lelki gyakorlat élménye nem tűnik el nyomtalanul az életünkből, amire az első bizonyíték, hogy másnap a folyosón és az osztályteremben is többször fölcsendült a *Gergely* atyától tanult „Deep down” ének és a hozzá tartozó táncot is roptuk.

Köszönjük *Gergely* atyának és *Angéla* testvérnek, akik vezették a lelki gyakorlatot, köszönjük *Elmernek*, aki folyamatos segítségével és mosolyával gördülékenyebbé tette a hétvégét, *Johnnynak*, aki gitárjával járult hozzá a jó hangulathoz, köszönjük *Sebanak*, *Lawrencnek*, *Lurdunak*, *Gábornak*, *Sanyinak*, *Péternek*, *Ágicának* és mindenkinnek, aki hozzájárult ahhoz, hogy a hétvégénk ilyen tökéletessé válhasson. És nem utolsó sorban köszönet *Lucának*, aki elvitt minket ide.

Még egyszer köszönjük, vagy ahogy *Elmertől* tanultuk: **Salamat po!**

Csóka Cili

A VILÁGMISSZIÓ ORSZÁGOS ÜNNEPE

a verbita missziósok és a Pápai Missziós Művek szervezésében **október 10-én, szombaton** A Budai Ciszterci Szent Imre-templomban (Budapest, XI., Villányi út 25.)

Ünnepi szentmisét mutat be **NÉMET LÁSZLÓ**, nagybecskereki megyéspüspök

Csoportok jelentkezése:

BURBELA GERGELY SVD

verbita@verbita.hu • tel.: 06-30/418-9196

Mindenkit szeretettel várunk!



Sok szeretettel várnak a verbita missziósok minden érdeklődő **gyermeket** és **fiatalt** a nyári missziós táborokba.

Időpontok:

gyermek tábor: június 30.–július 5.

ifjúsági tábor: július 13.–július 18.

ifjúsági tábor: július 27.–augusztus 1.

Jelentkezés és bővebb információ:

P. ELIAS OHOILEDWARIN SVD: 94/562-205 • ellyas_ohoi@yahoo.com
(www.verbita.hu)

Részvételi díj: gyermek tábor: 7 500 Ft • ifjúsági táborok: 8 000 Ft
Az összeg a jelentkezés után a Missziós Titkárság számlájára fizethető:
ERSTE Bank: 11600006-00000000-12713314

A Szent Gyermekség Műve

Hatvan év kényszerszünet után a Pápai Missziós Művek magyarországi nemzeti igazgatósága elkezdte a Szent Gyermekség Műve – Missziós Gyermek Társasága újjászervezését. A Szent Gyermekség Műve (SZGYM) a katolikus egyház legnagyobb, központi, missziót segítő szervezetének, a Pápai Missziós Műveknek (PMM) egyik ága. Alapítója *Charles Auguste Marie de Forbin-Janson* (1785–1844) francia püspök, aki felismerte, hogy nagy szükség van egy olyan mozgalomra, amely már a korai gyermekkorban missziós öntudatra és lelkiületre ébreszti a gyermekeket. Ráébredt, hogy a gyermekek olyan elemi hatású szellemi és szociális erőt jelenthetnek, amely képes a világ átalakítására.

A Szent Gyermekség Művének híre igen korán eljutott Magyarországra, és a korabeli híradásokból kitűnik, hogy nagyon gyorsan meggyökerezett a magyar társadalomban. A lendületes missziós nevelési munka 1948-ban az egyházi szervezetek betiltásával és az egyháznak az iskolákból történt kire-

kesztésével teljesen megszűnt, felnőttek olyan generációk, amelyekben a gyerekek egészséges érdeklődése, nyitottsága a világra és szolidaritás felelősségre való nevelésük háttérbe szorult.

Az újjászülető magyarországi Szent Gyermekség Művének napjainkban hármas missziót kell betöltenie:

- * Egyéni missziót – a család és a környezet irányába;
- * Magyar missziót – a hazai és a Kárpát-medencében élő gyermekek irányába;
- * Világmissziót – a távoli földrészekén élő gyermekek irányába.

A PMM Alapszabályának talán legfontosabb mondata: Mindenki számára létezik valami, amit odaadhat, vagy valami, amit kaphat.

A mai világban úgy kell megszólítani a gyerekeket, hogy az számukra vonzó legyen. A missziós területekről való ismeretek ébresszék fel a kíváncsiságukat, érintse meg a szolidaritás elve a szívüket, a katolikus alapértékek erősítsék meg vallási hovatartozásukat. Ez a három együtt pedig indítsa őket cselekvésre.

Kiket hívunk e merész vállalkozásba?

- * A missziót és a gyermekeket bátorító, támogató szülőket, nagyszülőket, keresztszülőket – minden felnőttet, akik a gyermekek és a misszió mellett állnak, segítik és bátorítják a fiatalokat.
- * 8–14 év közötti, kíváncsi, bátor és tetterre kész gyerekeket, akik szeretnének messzebbre tekinteni.
- * Rátermette fiatalokat, pedagógusokat, tanárokat, hitoktatókat, plébánosokat, hogy segítsék a gyermekeket terveik, imáik és gyűjtőmunkájuk folyamatában, koordinálják és vezessék a missziós gyermekcsoportokat.
- * A missziós gyermekcsoportokat befogadó iskolákat, plébániákat, közösségi intézményeket és vezetőiket, akik lehetőséget biztosítanak és segítséget adnak ahhoz, hogy a missziós gyermekek rendszeresen összejöhessenek, programokat szervezhessenek, alkalmas és megfelelő körülmények között a misszió javára adományokat gyűjthessenek.

Kaufmann Mária

Szent Gyermekség a Felvidéken

Minden a tavaly novemberi, Nádsgyzenen megtartott missziós napokkal kezdődött. A verbita szerzetesek és a missziós nővérek hitükkel, vidámságukkal és szeretetükkel valamenynyüinket meghódítottak. Különösen egyházközségünk gyermekeit. Ők ugyanis nagy lelkesedéssel vettek részt a különböző programokon, együtt imádkoztak, énekeltek és táncoltak a missziósokkal. A hétvége gyorsan elszaladt, de gyermekeink misszió iránti lelkesedése azóta sem csökkent. Egyre csak a távoli Paraguayról, Indonéziáról és a Fülöp-szigetéről beszélnek. Mindez engem arra ösztökölt, hogy folytassam a nádsgyzenen verbita missziót, így hét gyermek bekapcsolódásával alakult meg a missziós kör.

Miután a verbita missziósok tudomást szereztek e közösség működéséről, arra kértek minket, hogy csatlakozzunk a Pápai Missziós Művek azon



magyarországi kezdeményezéséhez, amely a Missziós Gyermekség Műve újraélesztését tűzte ki céljául. E kérésnek örömmel tettünk eleget, hiszen ilyen módon mi is tagjai lehetünk egy világszerte működő missziós társulatnak, és imával, kis áldozathozatalokkal segíthetünk a szükségét szenvedő gyermekeken. Jelenleg azon munkálkodunk, hogy újabb gyermekeket nyerjünk meg a misszió ügyének, valamint hogy kialakítsuk kis közösségünk arculatát és célját.

Hiszek abban, hogy kis hithirdetőink lelkesedésükkel, szeretetükkel, imájukkal és áldozatukkal jól szolgálják majd a misszió ügyét. Talán éppen ők lesznek azok, akik másokat is meggyőznek arról, mily nagy kincs a missziónak szentelt élet még a harmadik évezred hajnalán is.

Katona Veronika

Egyhetes mennyország

A mi malacunk volt a sztár

Cebuban április és május a legforróbb időszak, ilyenkor van az iskolai szünet. Szemináriumunk pártfogoltjai, a veszélyeztetett gyermekek is egy hétre elhagyhatják nevelőotthonukat: nyári táborba mennek. Idén én is elkísérhettem őket.

Táborhelyünk, a badia-i általános iskola Cebu sziget egyik legszebb helye. Az évközi szünet hazacsábította a falusi diákokat, helyüket most táborozó gyermekek foglalják el. Közvetlenül a tengerparton vagyunk, előttünk a nyári napsütésben mesésen csillogó víz.

Tizenöt különböző intézményből jön össze a nyolcszázas létszám. A csoportok az iskola különböző tantermeiben kapnak helyet. A legtöbb intézményt katolikus szerzetesrendek vezetik, de van egy protestáns is. Az egyik mozgalomnak nevezi magát, a velünk kapcsolatban lévő Community Scouts intézet pedig közvetlenül a rendőrség vezetése alatt áll. Az intézményt igazgató hölgy szintén rendőrségi alkalmazott, gyermekek iránti szeretete és vallásossága miatt azonban egyáltalán nem érződik, hogy egy erőszakszervezet a munkaadója. Tetszik is a rendőri munka a legtöbb gyermeknek! Állandóan két civil ruhás rendőr van velünk néhány korábbi növendék, önkéntes segítő társaságában. Egyik nap három vezető állású rendőrnő is meglátogatott bennünket. Egyikük a cebui rendőr-főkapitányság szociális igazgatója. Ők is jól érezték magukat, és megköszönték a magyar jótévközi adományait, amelyekkel már eddig is sokat tudtunk segíteni.

Az estéket színes programok töltik ki, melyeket a gyerekek eredeti gondolatokkal, jó fantáziával és szépérzékkel tesznek felejthetetlenné. Pedig az ember azt várná, hogy a szülők nélkül, az utcán eltöltött idő kiöli a tehetséget az emberből. Nem! Csak egy kis ösztönzés, és magukra találnak az elhanyagolt gyerekek. Minden nap imádsággal kezdődik, és naponta legalább egyszer elénekeljük a filippínó himnuszt is.

Szívszaggató a legtöbb itt hallott élettörténet. A nemrég idekerült tizenegy éves *Allan* egy másik szigeten született. Onnan a család egyik „barátja” hozta Cebuba azzal, hogy ná-



la majd dolgozhat és jó iskolába is járhat. Ebből csak az első teljesült: a rengeteg munka miatt nem engedték tanulni. A fiú megszökött és olyan állást keresett egy vállalatnál, amihez nem kell iskolai végzettség. A személyzetis azonban alkalmazás helyett a rendőrséget hívta, így került Allan ide, a nevelőintézetbe. Most a rendőrség keresi a szülőket, akiket hosszú ideig nem is érdekelt, hogy hol van, mit csinál a fiuk.

Egy másik fiú, *John*, akinek a bőre ugyan barna, mint itt mindenkinek, de az arcvonásai fehér emberéire hasonlítanak. Odajött hozzám kérdezősködni. Szerette volna tudni, hogyan élnek a gyerekek Európában. Kérdései rövidke és lényegretörőek voltak. John szerint soha nem fogja megtudni, hogy kik a szülei, mert az utcán találták. Egy család ugyan befogadta, de amikor a nevelőszülők munkát kaptak Amerikában, őt itt hagyták. Így került intézetbe.

Aki sokat éhezik, annak érték az étel minden falatja. Fintorgás helyett mindennek örülnek. Megbeszéltem a vezetőnővel, hogy csütörtök este jobb vacsora lesz. Magyar jótévközi anyagi segítsége tette lehetővé, hogy vehessenek nekik egy nagy malacot, amit a helybeliek szépen megsütöttek. Két nagy banánlevélen tálták fel, majd az egyik rendőr vagdosta fel a húst és a pirított bőrt egyforma apró darabokra – hiszen szerettük volna, hogy mind a nyolcszáz gyerek részesedjen belőle. A gyerekek még másnap is emlegettek, és a reggeli imába is belefoglalták köszönetüket.

A Fülöp-szigeteken nagyobbak a társadalmi különbségek, mint Európában. A szociális háló is csak lassan erősödik. Ezért támogatja a cebui verbita szeminárium a Community Scouts intézetet. Épületük teljesen lepusztult, két börtön között omladozik. Nem sok reménnyel kecsegtető hely. Már két éve állandóan ígéretetik a felsőbb szervek, hogy hamarosan új épületbe költözhetnek a fiúk. Most már tudjuk az átadás időpontját: ez év július 25-én, a cebui főpolgármester feleségének születésnapján lesz. Férje, Cebu City vezetője, nemes „születésnap ajándékként” jelképesen átadja a rendőrségi gyermekotthont nevének, a jótékonyágáról ismert *Margot* asszonynak. Akkor az intézet vezetése ránk, európai jótévközi is számít, hiszen a város anyagi ereje éppen csak az épület befejezéséhez elég.

Segítségüket, imáitokat, adományaitokat hálásan köszönöm.

Lányi Béla SVD
(Cebu City, Fülöp-szigetek)

VERBITA BARÁTI KÖR

A **Verbita Baráti Kör** olyan közösség, melynek tagjai bár nem feltétlenül ismerik egymást, mégis együtt imádkoznak nap mint nap a misszióért.

Felvételi díj nincs. Kérjük a jelentkezőket, hogy adják meg nevüket, születési idejüket és születési helyüket, valamint postacímüket **P. BURBELA GERGELYNEK.** (1223 Bp., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.)

Megküldjük a felvételi igazolást az ajánlott, misszióért végzendő rövid napi imádságokkal együtt.

Ugyancsak küldjük a *Világposta* című missziós újságunkat negyedévenként. **Halász Lajos atya** minden hónap 15-én **szentmisét ajánl fel a Verbita Baráti Kör tagjaiért és azok szándékaira.**

12 Akit Krisztus küldött

Egy kis Vas megyei faluból, Pinkamindszentről származom. Szeretetteljes, istenfélő, szerény és barátságos családi fészekben nőttem fel. Ma, hatvanhárom misszióban eltöltött év után is büszke vagyok a magyarságomra, a hazámra, a családomra és a rendünkre.

Káro Annának hívnak. A Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek szerzetes-

zetésének engedélyével tizenhat éves koromban felvételt nyertem a rendbe. Augusztus 14-én este érkeztem meg a missziósházba. Magyarok Nagyasszonya ünnepének reggelén végre csatlakozhattam a nővérekhez.

Addig nem igazán ismertem szerzeteseket közelebről, ezért minden új volt a számomra. Beilleszkedésemet segítette jó alkalmazkodó képességem,



Búcsuzás az Egyetemista Szövetség tagjaitól: Accra, 1998.

rendjében kapott nevem pedig *Magdolna*. Már az általános iskola első osztályától éreztem az Úr Jézus hívását a vele való szorosabb kapcsolat kialakítására. Második osztályos koromban, első szentáldozásom alkalmával megértettem, hogy az Úr arra hív, hogy egészen az övé legyek. Akkor én nagylelkűen helyeztem magam szerető karjaiba. Attól a pillanattól kezdve Jézus igazi jegyesként vonzott magához.

Egy napon a Szent Mihály-naptár 1943-as kiadásának egyik írásában ráleltem arra, amire a szívem olyannyira vágyott. A cikkben röviden ez állt: „A Szentlélek Szolgáloi Nővérek letelepedtek Kőszegen. Ha valamelyik lány hivatást érez a missziós életre, erre a címre szíveskedjen írni: Szent Imre Missziósház, Park utca 1., Kőszeg.” Nem haboztam megírni a levelet, amelyben a felvételemet kértem, hiszen válaszút előtt álltam. És csodák csodájára 1944-ben a rend római ve-

amely már családom körében is megnyilvánult. Sok minden új volt, de Isten velem volt mindenben.

1945-ben az orosz hadsereg bevonulásával nehéz idők köszöntöttek a magyar egyházra, így ránk is. A rektor atya tanácsára több társammal együtt Ausztriába mentem további rendi kiképzésre. Első fogadalmunk után, mivel a veszély még mindig fennállt keletről, az USA-beli Technybe kerültünk. Kiképzésünk a Holy Spirit College-ban folytatódott. A tanulóvizum lejártával megkaptuk első missziós kinevezésünket. Így érkeztem meg az Oreon nevű hajó fedélzetén Sydneybe 1954. november 1-jén. Brisbane egyik kerületében, Zillmere-ben kezdtük meg egy új plébániai katolikus iskola vezetését. Azt szokták mondani, hogy minden kezdet nehéz. Nálunk sem volt ez másként, mert az egyházi iskolák akkoriban még egyáltalán nem kaptak állami támogatást.

Nyolc év tanítás után visszakerültem Bécsbe, ahol tanulmányaimat a német nyelvvel is bővítenem kellett. A tanulás mellett dolgoztam és angol órákat adtam. Az iskola befejezése után tanári kinevezést kaptam Ghánába. Ott nyolc évig dolgoztam egy elemi iskolában. Nagyon szerencsés voltam, hiszen a földrajz és a történelem tanításán keresztül megismerkedhettem a helyi kultúrával, hagyományokkal és szokásokkal is.

1978-tól 1998-ig angol nyelvet és hittant tanítottam egy középiskolában. A hitoktatásban nagy hangsúlyt fektettem arra, hogy valódi, mély alapokra helyezzem a gyermekek hitét, mert erre nagyon nagy szükség volt. Mindemmel pedig a középiskolások katolikus ifjúsági mozgalmának vezetője voltam. Talán ezért is szeretem ma is oly nagyon a fiatalságot, s élvezem a velük való együttműködést.

1998 nyarán részt vettem egy iskolai tanácsadókat képző tanfolyamon. 2008-tól egészen hazajövetelemig középiskolai tanácsadóként dolgoztam. Most nyugdíjasként is szívesen folytatom missziós küldetésemet itt, szeretett hazámban.

Káro Magdolna SSPS

MISSZIÓS BARÁTOK TALÁLKOZÓI

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban, Budatétényben

Minden hónap utolsó vasárnapján,
kivéve a nyári szünidőt
17.15 – kezdés • 18.00 – szentmise
19.00 – előadás • 20.00 – agapé,
kötetlen beszélgetés

JÚNIUS 28.

Missziós szolgálat Ghánában
Előadó: KÁRO MAGDOLNA SSPS nővér

SZEPTEMBER 27.

Hitük miatt üldözöttek a világon – Krisztusi szolidaritás keresztény emberi jog szervezet
Előadó: VIZ PÉTER, a Keresztény Szolidaritás magyarországi vezetője

OKTÓBER 25.

Életképek a Fülöp-szigetéről
Előadó: ANNA GABRIELLA NŐVÉR,
a Nyolc Boldogság
Katolikus Közösség tagja

A világmisszióért és a saját plébániánkért

A missziós imaközösségek vezetői március 21. és 22. között idén is találkoztak a budatétényi missziósházban. Az összejövetel célja az volt, hogy jobban megismerjük egymást, és még jobban meg tudjuk tervezni közös szolgálatunkat a világmisszió és a hazai misszió javára.

Valójában nem volt sok időnk, mert a végén már nagyon siettünk, de Isten segítségével újra még jobban érzékeljük, hogy mennyire fontos hirdetni az evangéliumot. Az irgalmas Jézus üzenetének fényében indult a program. Mint az apostolok, éppen tizenketten jöttünk össze az egész ország területéről. Szentmisével kezdtük és fejeztük be. Egyre jobban éreztük a bibliai megosztásnál és más beszélgetésben, Isten mennyire irgalmas hozzánk, és milyen fontos hirdetni a világnak Isten irgalmas szeretetét.

Három megbeszélést tartottunk. Az első tapasztalatcsere volt. Arra kerestük a választ, hogyan tudunk jobban szolgálni a saját plébániánkon azzal a karizmával, amit Istentől kaptunk. Nagyon sok jó terv és ötlet született, amelyekkel segíteni tudnánk minden közösségnek. Néhányat felsorolok: faliújság készítése (információk a világmisszióról és más egyházak életéről); alkalmi missziós előadások szervezése a plébánián – meghívni misszionáriusokat; havi szentsegimádás a misszióért; havi szentmise a világmisszióért a Szentatya missziós szándékára – lehet kommentárt készíteni az imaszándékhoz; a *Világposta* és a missziós miseszövetség terjesztése a helyi közösségben; személyesen megszólítani az embereket; olyan feladatot vállalni, melyet még sen-

ki nem vállalt a plébánián: kórház, börtön, árva gyerekek látogatása stb.; lelkinapok szervezése a közösségeknek vagy az egész plébániának.

A bibliai megosztás valóban személyes tapasztalatról szólt. Bátorító érzés volt, amikor láttuk, milyen módon szólított minket Isten a közösségbe. Megbeszéltük az imaalkalmaink felépítését, közös céljainkat és elhatároztuk, hogy összeállítunk egy missziós imakönyvet.

Azzal a reménnyel búcsúztunk, hogy jövőre újra találkozunk, és már nem két, hanem háromnapos együttlétre készülünk, mert sok a megbeszélnivalónk és jó együtt lenni.

Burbela Gergely SVD



A személyes meghívás varázsa

A missziót 2003-ban kezdtük el Nagykanizsán. Azóta már a harmadik missziós imaközösség megalakulásának voltam tanúja. Ma a Jézus Szíve-plébánián, a Szent Imre-plébánián és a Szent József-plébánián is szolgálnak a közösségeink.

Nagy örömmel tartottunk lelkinapot Jó Pásztor vasárnapján a Jézus

Szíve-plébánián. E a nappal készülünk fel a harmadik közösség megalakulására.

Megtapasztalhattuk, hogy mennyire fontos az áhítatos és hűséges szolgálat, valamint a személyes meghívás a közösségbe. A régóta működő közösség tagjai jövetelünk előtt elkezdtek megszólítani az embereket az új plébánián,

és meghívták őket a közösségbe. Az eredmény nem maradt el.

Mi a titka a közösségszervezésnek? Első kötelességünk figyelemmel kísérni az egyház missziós munkáját világszeretettel, nyomon követni a misszionáriusok munkáját, mert ez a mi jövőnk. A kereszténység jövőjének záloga a szüntelen irgalmas és megbocsátó Jézusról való tanúságtétel, vagyis az igehirdetés.

Az embernek szüksége van közösségre, társakra, beszélgetésre. Az imádság mellett fontos a találkozás, az együttlét is. A közösségek tagjainak feladata meghallgatni másokat, segíteni őket és szívüket kinyitni a keresztények felé az egész világon.

A Szentlélek soha nem engedi, hogy az ember egyedül maradjon, hanem közösségbe vezet minket.

Burbela Gergely SVD

SENTHÁROMSÁGRÓL NEVEZETT ÖRÖKÖS MISESZÖVETSÉG

Bár észre sem vesszük, életünkben legfontosabb a kegyelem, melyet sokszor egyszerűbb elnyerni, mint gondolnánk. Élő és elhunyt szeretteinket megajándékozhatjuk azzal, hogy mindennap misét mondanak értük. **A MISESZÖVETSÉGI TAGSÁGA** által Istent ajándékozuk szeretteinknek, őket pedig Istennek ajánljuk napi hét szentmisében (évente 2555!), melyet a verbita missziós atyák mutatnak be a tagokért a világ különböző pontjain.

P. BURBELA GERGELY SVD szívesen ad további információt (30/418-9196), és várja a jelentkezőket: Missziós Titkárság, 9730 Kőszeg, Park u. 1. Pf. 74. 94/562-205 (munkanapokon 9. és 11. óra között) verbita@verbita.hu

Bankszámlaszám: 11600006-00000000-12713314

A Miseszövetség az egyszeri 7000 Ft-os hozzájárulásokkal a szegény országok missziós munkáját segítik.

Kérésre csekket, tájékoztatót és adóigazolást küldünk.

A te plébániádon is alakulhat missziós imaközösség.

Részletes információ:

Gergely atyánál
30/418-9196

A lényeg mindenhol ugyanaz

*Sokszor gondolkoztam azon,
mi lehet Werner József atya harmonikus,
kiegyensúlyozott életének az alapja.*

*Nyolcvanadik születésnapja alkalmából
lehetőségem nyílt erről és hivatásáról megkérdezni.*

– Miben különbözik a szerzetesi hivatás a többi hivatástól?

– A szerzetes elfogadja Jézus tanítását Isten országáról, és azt Jézus hívására abban az életformában igyekszik megvalósítani, amelyet Jézus választott magának.

– Miben másabb a misszionárius?

– Tulajdonképpen semmiben, mert Jézus maga is misszionárius volt, és az apostoli tevékenység minden szerzetesrendnek lényeges alkotóeleme, legyen az sarutlan kármelita apáca, például Kis Szent Teréz, aki a missziók társvédő-szentje, vagy verbita szerzetes, például Freinademetz Szent József.

– József atyának mi vagy ki segítette meghozni a döntést, hogy ezt az utat válassza?

– Nem emlékszem senkire, aki ebben segített volna, habár volt olyan, aki le akart beszélni, például az osztályfőnököm, aki maga is szerzetes volt. Így én azt hiszem, hogy a gondolat közvetlenül Istentől jött, aki felhasználta a családi és iskolai háttérrel, ahonnan jöttem. A tulajdonképpeni döntés néhány hónappal az érettségi előtt történt, anélkül, hogy valakivel is konzultáltam volna róla.

– Társaságunk alapító atyja írja: „A jó szerzetes velejárója, hogy különös öröm és hála tölti el Isten iránt”. Milyen hétköznapi örömei tartották meg József atyát munkájában, hivatásában?

– Elég sok nehézséggel találkoztam életemben, de soha nem voltam öröm nélkül. Már az a tény maga, hogy mindig is szerettem az új kultúrákat és nyelveket megismerni, és erre persze a missziós élet lehetőséget adott, az már önmagában véve nagyon sok öröm forrása volt.

– Különböző kultúrájú népek között élt József atya. Több-ször meg kellett szoknia az új környezetet, hiszen először hazáját kellett elhagynia, aztán Ázsiába helyezték, majd visszahívták Európába. Melyek azok a tapasztalatai, amelyek ezekben a váltásokban segítettek, melyeket esetleg egész életében magával vihetett?



– Felismertem, hogy a lényeg mindenhol ugyanaz egy verbita életében, tudniillik, hogy Krisztust és az ő értékeit kell képviselni éppen ott, ahová küldtek. Ez az alap. Innét kiindulva az már csak részletkérdés, hogy hol, milyen feladatkörben próbálom ezt megélni.

– Amikor József atyára gondolok, először a kiegyensúlyozottsága jut eszembe. Mi ennek az alapja?

– Hát ez nem egészen így van, mármint hogy én mindig nyugodt és kiegyensúlyozott lennék, de azért nagyon örülök, ha valamiképpen az ember saját lényével nyugalmat tud másoknak közvetíteni. Mindig tudatában vagyok annak, amit Lisieux-i Szent Teréz mondott: „Minden kegyelem”.

– A hithirdetésnek mi a forrása, honnan merítenek erőt a misszionáriusok a munkájukhoz?

– A huzamosabb, netán egy életem át tartó missziós munkát csakis a Jézussal való személyes kapcsolat teszi lehetővé. Persze ott van a többi motiváció is, például szolidaritást vállalni a szegényekkel. A legszegényebbek azok, akik még nem

találták meg Istent. De az alap, az biztosan a személyes istenkapcsolat. Ezt a lényeges döntést Krisztus mellett a mindennapi élet apró döntéseivel kell alátámasztani, például rendszeres imával, a Szentírás olvasásával és főképpen az Eucharisziával.

– Hogyan tudott József atya életében a Szentírás az öröm forrása maradni?

– Krisztus két nagy ajándékot hagyott hátra a Szentlélek által: az egyik a Szentírás, a másik az Eucharisztia, és ha az ember megtalálja az utat ezekhez mindennap és bármilyen körülmények között, akkor ez biztos alapja és biztos forrása lesz az örömeinek, mert mindkettőben Jézussal személyesen találkozunk.

– Mit üzenne azoknak a fiataloknak, akik szeretnék megtalálni hivatásukat?

– Legyetek abszolút becsületesek önmagatokkal szemben, próbáljatok meg önállóan gondolkodni és nézzetek mindent az evangéliumi igazságok alapján. Nekem nagyon sokat mond Jézus szava, amely szerint „az igazság szabadít meg titeket”.

Pisztora Ferenc, novícius

Lengyel, magyar két jó barát

Szorgalmasan jártam iskolába, hogy végre megtanuljam ezt a csodálatos nyelvet. Azt is tanították nekünk, hogy az idősebbeket néaninek, illetve bácsinak kell szólítani. Ezt megjegyeztem, már csak azért is, hogy még csak véletlenül se sértsek meg senkit, hogy ne kelljen változtatnunk a híres közmondáson: „Polak-Węgiel dwa bratanki” (Lengyel, magyar két jó barát).

Kilenc hónapja éltem Magyarországon, amikor először mentem helyettesíteni Zugligetbe. Aggódtam, vajon értik-e majd, amit mondok? Mielőtt bementem volna a kápolnába, megálltam egy kismamánál és a gyermekénél. A hölgy látta, hogy a kisgyerek nem nagyon törődik velem, ezért odasúgta neki: „Nézd, kicsim, a pap bácsi!” Eszembe jutottak azok a magyarórák, amikor az idősekről tanultunk, és most hirtelen pap bácsi lettem 28 éves koromban...

2006 szeptemberében érkeztem. Gyakran kérdezik az emberek, milyen különbségek vannak a magyar és a lengyel egyház között. Azonnal hozzáteszik azt is, hogy: „ott többen járnak templomba, ugye?” Ez tényleg így van, de szerintem tisztázni kellene pár dolgot a teli templomhoz fűződő elképzelésekkel kapcsolatban.

Mindig is olyan országba szerettem volna menni, ahol paphiány van. Míg Magyarországon alig több mint kétezer pap van, addig otthon huszonnyolcezer.

A teli templom nem jelenti azt, hogy az ottani emberek vallásosabbak lennének azoknál, akik esetleg csak tizenegynéhányan tudnak összejönni egy szentmise alkalmával. Sajnos a hazámban sokan csak puszta megszokásból mennek el a vasárnapi szentmisére. Sokan nem akarnak elmélyülni a hitükben. Csak azért kereszteltetik meg gyermekeiket, mert valaha őket is megkeresztelték, illetve azért, hogy ne kelljen szégyenkezniük a faluban. Sok lengyel nem akar igazán közeledni Istenhez.

A magyaroknak is hasonló gondjaik vannak. Fáj a szívem, amikor temetek valakit. Azért érzem rosszul magam olyankor, mert alig vannak, akik imádkoznak. Úgy látom, mintha az elhunyt hozzátartozói nem hinnének abban, hogy a szeretett személy lelke mégsem halt meg. Ennek ellenére úgy gondolom, hogy itt nagy esély van arra, hogy megerősítsük egyházközösségeinket. Így, hogy kevesebben vagyunk, sokkal könnyebb emberi kapcsolatokat teremteni és ápolni. A szilárd közösség lesz majd a magyar keresztények ereje. Bár kisebbek lesznek e közösségek, de személyes kapcsolataik által még hitelesebben sugározhatják majd Krisztus szeretetét a világban. Ez nagyon nehezen megvalósítható ott, ahol nagy tömegben vesznek részt egy-egy vasárnapi szentmisén.

Döbbenetes volt számomra az a pillanat, amikor tanítani kezdtem a kiskunfélegyházi iskolában. Nem voltam ahhoz hozzászokva, hogy csak néhány gyerek legyen az órán. A lengyel hittanórákra gondoltam, melyekre sokan járnak, de egyre gyakrabban nem is a hittanóra készülnek fel a hitoktatók, hanem azokra a csatákra, amelyeket néhány, az osztályban lévő rosszindulatú diákkal kell megvívniuk. Ott sokan csak azért járnak hittanra, mert a többiek is járnak, és a szülők nem akarnak szégyenben maradni. A lengyel hitoktatók gyakran érzik, hogy sokkal könnyebb lenne tanítani, ha kevesebb diák lenne. Magyarországon ez fordítva van.

Van több olyan dolog is, ami örömet okoz a hétköznapi munkában. Megint ahhoz kell visszatérnem, hogy sokkal kevesebben vannak a magyar papok. Ez segít abban, hogy

testvériesebben éljenek és jobban megismerjék egymást. Szép meglepetés volt számomra, amikor azt mondta nekem magyar tartományfőnököm, hogy itt a papok tegeznek egymást életkoruktól függetlenül. Nagyon tetszik nekem ez a szokás, mert még őszintebben mondhatjuk azt, hogy valaki pap és testvér, vagyis paptestvér.

Majdnem két éve élek és dolgozom a kiskunfélegyházi plébánián. Egyre gyakrabban jut eszembe az a gondolat, hogy nemsokára el kell mennem innen. Nagyon jó volt itt... Szép az élet és a munka e magyar egyházközösségen.

P. Wolowicz Ádám SVD



II. János Pál pápa

A világ felajánlása Isten irgalmába

2002. augusztus 17-én, Krakkóban,
az Isteni Irgalmasság-bazilikában

Istenünk, irgalmas Atyánk,
aki kinyilatkoztattad szeretetedet Fiadban, Jézus Krisztusban
és kiárasztottad ránk a Vigasztaló Szentlélekben,
Terád bízunk ma a világ és minden ember sorsát.
Hajolj le hozzánk bűnösökhöz, gyógyítsd meg gyöngeségünket,
győzz le minden rosszat,
engedd, hogy a föld minden lakója
megtapasztalja irgalmadat,
hogy Tebenned, Szentháromság egy Isten,
mindig megtalálja a remény forrását.

Örök Atya,
Fiad fájdalmas szenvedéséért és feltámadásáért
irgalmazz nekünk és az egész világnak!

Ámen

MISSZIÓM: ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÉS AZ EMBEREK ÜDVÖSSÉGÉNEK SZOLGÁLATÁRA SZENTELT ÉLET

Sokféle módon szentelhetjük életünket a misszióknak. Krisztusi küldetéséből fakadóan minden keresztény ember misszionárius saját családjában, közösségében, munkahelyén. Nem annyira a szóbeli hithirdetés, mint inkább a hiteles élet példa a meggyőző a mai kor embere számára.

Vannak fiatalok, akik küldetésüket városuk, hazájuk, kontinensük határain túl is meg szeretnék osztani másokkal.

A verbita missziós atyák és testvérek nemzetközi közösségek tagjaiként dolgoznak együtt Óceánia, Ázsia, Afrika, Amerika és Európa sok-sok plébániáján, iskolájában, kórházában, menekülttáborában, szociális intézményében, hogy Krisztus minden ember szívében feltámadjon.

Ha közelebről szeretnéd megismerni a verbiták közösségét, szívesen válaszol kérdéseidre:

OHOILEDWARIN ELIAS svp atya, Szent Imre Misszióház,
9730 Kőszeg, Park u. 1. • 30/570-5925
hivatas@verbita.hu • www.verbita.hu

A tavaszi rejtvény megfejtése: „Mi a keresztre feszített Krisztust hirdetjük.” Nyertesek: *Jusztin Ferenc Szécsényből, Variné Trifusz Mária Szentgotthárdról, Zsirai Bernadett Sopronból.*

Mostani rejtvényünk megfejtése az egyik apostol buzgó hitvallása. Beküldési határidő: június 30.

MEGFETÉS ELŐJE	NEHÉZ TANÍTÁSI VÁLMÓ	AZ EDYK ARCSOL NEVE	SZÁD- ARABBI VÁRCS BÁJT	VASTÁDABB PÁMUT FÜGGÖNY- ANYAG	TÖLMA MÉGYEI KÖZSÉG	KÖNYVELÉS VULKAN ELŐJE	TAVTAL ES VAS	SÁRTRE MÁFÉ, FOGLYAI FELÜSZI	MÁRCS	SÁJT KESZ- TŐ SZER- TES REND	TAFALÁD	MERTAN	TÓVÁ	ALLONEF
▶	▶	▶	▶	▶	▶	▶	▶	▶	▶	▶	▶	▶	▶	▶
ALMÁG- SZÜREKELŐ	MEGFETÉS MÁSODIK RESZE		JELLEG, MEGLELENÉS AZ ÉVF			ZENÉREN ERŐTELEJ SÉN, HÁRÓ SULYÓZVA		FORMÁLIA, ALKATJA VÍSZONYLA- GOG						FRÁZEOVIM- UM VEGYELE
▶	▶			MUZIKA A SZABCSERÁ VÁSPEREMÉ FAVORONG					FENYŐ VEGÉ					REGBEN VÉZEN SÚD RAGADÓZÓ EMOG
VÁDY VÁRÁSZLÓ		RÉGI DÍVANY			SZÉSED CENTRUMI		FÖGÉL VONZÓ							
POLYERONY SZÖVET			GOURMÁND TETEJERE					AMPER CIPRINIUM		FRIGOSAN KÍTÖLT URÁN				JÓD VEGYELE BODRA
▶		ELROPNI TUDÓ- SIVÓGYASZAT TÁRSASÁG SZÁLLÁS			ÉRMEKTEK TÁBLÉJTEB KOSAR						LENÁRDÓ- ROGONVÁNY			
VILÓZOK EGYPTOM VÁROS						BÉD (MORVÓZ ZS SÖNMFYVE) AZONOS BETŐR				SOMLYOZÓ BEP HAGONVÁS				
▶			KALUMUSZER ARANY				LEDMÁK	KÉZDELME A HÁRMÁK HATVÁNY						
BANKAUTO- MATA			RÁBÉRED						GERMINIUM VEGYELE			BEPÖTT VEGÉ		
▶			FELÜ SEKELYI KÖYÖGZŐ			KALAPAL								
LEHÉME- RET RESZE	MEGFETÉS VEGÉ				VADGÉZ- PUSKA RÉVELŐVEL									

